Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Iisus cu ucenicii, fiilor, aceasta este sărbătoarea cea de azi și masa de cuvânt la care ne așezăm Noi, cei din cer, și voi, cei din cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român.

Îi învățam să trăiască pe ucenicii Mei și le spuneam lor: *«Bucurați-vă pururea!»*. Așa și vouă vă spun, petreceți, fiilor, în trăiri sfinte, căci cele mai adevărate bucurii sunt ele, că a spus cândva cineva pe pământ că un popor care nu se mai bucură este un popor care nu mai trăiește.

O, fiilor, măreție de minte este să știe creștinii taina trăirilor cu Domnul, trăirile sfinte, cele mai dulci clipe ale omului, cele mai cerești, măi fiilor. Tristețea după Dumnezeu e dulce trăire a celui ce o are pe ea în sufletul său, că e trăire cu Domnul, fiilor, e tânjire după Domnul, iar trăirea înseamnă bucurie. Domnul înseamnă viață, înseamnă adevăr, și voiesc în ziua aceasta să deslușesc taina lui Iisus cu ucenicii Lui și să știe poporul cuvântului Meu ce înseamnă să fie ucenic al Meu cel care se voiește pe sine fiu al acestui popor acum și până la sfârșit.

O, pace vouă, celor ce-Mi așezați pe pământ venirea Mea în cuvânt! Întărire vouă vă dau, fiilor. Cei ce stau înaintea Mea trebuie să învețe de la Mine seninul inimii și puterea ei, dar voi aveți sarcini de purtat, măi fiilor. V-am sortit să-Mi purtați venirea și cuvântul, pe Domnul, fiilor. Nu sunteți triști sub sarcina aceasta, dar sunteți mici și vă istovește, și de aceea vă trebuie vouă bucurii. Înconjurați de trăiri sfinte pururea, așa v-ar crește vouă puterea cea pentru Mine cu voi și cu poporul cuvântului Meu, dar lucrarea Mea cu voi e o trudă grea, căci puțin ajutor primiți pentru această purtare. Singura voastră bucurie este această trăire: să Mă puteți pe Mine sprijini ca să grăiesc peste pământ, să stau în văzduh deasupra și să-Mi las glasul peste voi și să fiu împărțit apoi cu venirea Mea cuvânt pe pământ, căci scris este că *«atât cât sunt în lume lumina lumii sunt»*, așa cum am lăsat scris acum două mii de ani, căci întunericul cel din om și de la om la om cuprinde tot, iar Eu trebuie tot mai mult să-Mi strecor lumina Mea prin întuneric, ca nu cumva să se scufunde pământul în adâncul în care aștepta când încă nu spusese Domnul să fie lumină și toate să se ivească sub ea și prin ea la vedere apoi.

O, pace vouă, vă spun vouă la masa de azi cu voi, ucenici sărbătoriți în cer și pe pământ, călători cu Mine din loc în loc acum două mii de ani! Voi, cei doi în fruntea lor, Petru și Pavel, care ați lucrat mult și ostenitor la viața și bucuria bisericii Mele, care se zidea atunci în chip viu, pace vouă în ziua aceasta aici, în cetatea Mea de cuvânt, sărbătoriți de cei mici, de ucenicii Mei cei de acum, mult osteniți și ei sub sarcina Mea, sub crucea venirii Mele de azi sub care trudesc și Îmi zidesc pentru vecii biserică frumos gătită în mijlocul unui neam mincinos și viclean, neamul oamenilor de pe pământ, care nu are bucurii, decât păcatul cel cu fața ascunsă în minciuna care se cheamă plăcere, bucuria cea trecătoare, care moare odată cu ivirea ei!

O, ucenici iubiți, poposim aici, la masă de cuvânt, și se cheamă *Acasă* această cetate a Mea de fii și de frumuseți văzute și nevăzute, fiilor, așa cum voi vedeți acum ca martori de sus. Stăm pe nori, și așa Ne purtăm la masă aici, căci statul Nostru e ceresc, e pe nori și pe slavă tainică, și spun aceasta spre bucurie, spre trăire cerească cu Noi a celor ce Ne primesc aici acum cu lucrul Nostru cel ceresc.

O, frumoasă era truda Mea cu voi în mijlocul lui Israel atunci! Frumoasă era și statornicia voastră lângă Mine, că numai pe voi v-am avut alături până la capătul durerilor Mele de

atunci, fiilor! Toți s-au tras în lături întru ale lor rând pe rând, după ce au umblat pe urmele Mele o vreme. Voi însă n-ați făcut tot așa, căci ați fost ucenici adevărați, ca și Învățătorul vostru, fiilor. Ce mai este acela care-și părăsește misiunea mai înainte de sfârșitul ei? Mai are el minte, mai are el cinste? Voi însă ați fost ucenici adevărați și ați înțeles taina și lucrarea de ucenic, urând pentru Mine tot ce ați lăsat, și iubind pentru Mine tot ce ați luat, biserica Mea spre zidire și spre curăție, fiilor ucenici. Iată, vă dau cuvinte de sărbătoare a voastră între cei din cer și între cei de pe pământ ai Noștri aici. Pace vouă, o pace vouă în ziua voastră de serbare după două mii de ani de la umbletul Meu cu voi pe pământul lui Israel, o, fiilor!

— O, dulce Învățătorule, dulce cuvânt, dulcea noastră bucurie atunci și acum, Doamne, și Te mângâi grăindu-ne atât de dulce nouă! O, Doamne Învățător, în ce chip miluiește Tatăl pe fii, așa ne-ai miluit Tu pe noi, de ne-ai ales ai Tăi să fim și să ne temem de Tine spre înțelepțire și spre despărțire de lume, Doamne. Cei ce nu se despart de lume pentru Tine, aceia n-au temere de Dumnezeu și nu rămân lângă Tine până la sfârșit, căci lumea și statul cu ea îi murdărește mereu, iar cu Tine și lângă Tine nu se poate sta sau petrece oricum, decât numai cum Îți prieste Ție, și după cum este Ființa Ta, Doamne. Cine nu urăște pentru numele Tău tot ce a avut sau a iubit, o, nu Te poate iubi numai pe Tine apoi, așa ai spus, și nu este să nu se vadă acest adevăr și azi între cei ce dau să-Ți urmeze întorcându-se mereu înapoi ca Sara lui Lot, împietrindu-se la inimă pic cu pic, până ce rămân pe cale și nu Te mai urmează, Doamne, nu mai merg mai departe cei ce nu sunt vrednici de Tine, ci se întorc rușinos înapoi fiindu-le sau nu rușine după ce au rămas mincinoși față de Tine cu inima lor.

Dar voim, Doamne, acum, să stăm în sfat cu cei din poporul cuvântului Tău ca să avem părtășie cu ei deplin în ziua noastră de serbare și să-i ajutăm să simtă cu adâncime răspunsul care le va fi cerut dacă au ales mersul cel sfânt cu Tine, venirea Ta, care cere omului credincioșie, dar nu vremelnică aceasta, o, Doamne.

Iată, acum, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cu Domnul alături de noi grăim vouă ca ucenici ai Săi, ca urmași ai lucrării Lui între oameni, o, fii ai cuvântului Său din vremea voastră acum. Ne uimim de fiecare dată de mila și de măreția cuvântului învățăturii Lui peste voi, cei de azi credincioși venirii Lui cea de azi. Vă povățuim cu duh cald să nu întorceți înapoi privirea dacă ați ales pe Domnul de cale și de viață și de scăpare din greu și din păcat. O, nu alegeți să fiți lași. Fiți plini de râvnă, frați iubiți, cereți-vă vouă statornicie și fiți cinstiți cu Domnul, Care iartă și miluiește și iubește cu dor așteptând.

O, mulți au venit și mulți au plecat de pe această cale slăvită a venirii Domnului cuvânt pe pământ din vremea trâmbiței Sale Verginica și până azi, vreme în care sfinții cerului s-au uimit, s-au minunat și se minunează de măreția Domnului în această venire a Sa pe pământ. Iată, primiți de la noi părtășie cu voi și luați în inimi ceea ce lăsăm peste voi, că să știți, frați iubiți, că pe pământ e mai mult și mai mare decât oricând lucrarea și taina fărădelegii, iar voi nu uitați pe Domnul, Care a spus încă din vremea Sa cu noi pentru vremea de sfârșit, cum că din pricina înmulțirii fărădelegii iubirea multora se va răci. Suntem martori când Domnul v-a povățuit pe voi prin cuvânt în acest timp și v-a spus să nu căutați la fața fărădelegii de pe pământ ca să vi se răcească iubirea și să-L părăsiți pe Domnul Mântuitorul. O, nu s-a luat aminte prea mult, că mulți din cei ce știu venirea Domnului aici n-au ascultat, n-au împlinit să se tragă din fața privirii fărădelegii și a armelor ei ucigătoare, n-au închis ușa spre fața cea hâdă a desfrâului de pe pământ, că greu mai este de desprins acest lipici de pe inima celui neascultător de Dumnezeu când Domnul strigă primejdia ca să se ascundă de ea creștinul care a ales curăția cu Domnul și pentru Domnul, și ca să poată sta el cu Domnul pe cale, căci sfinte sunt căile Domnului între pământ și cer.

E zi de trezire mare această zi și spunem iar și iar de la Domnul: Cine nu urăște pentru Domnul mamă și tată, frați și surori, soție și copii, averi și obiceiuri și îndeletniciri fel de fel, nu poate fi cu Domnul unul ca acela, nu rămâne credincios Lui, căci nu se poate împărți în două, ci se poate numai cu iubire întreagă lângă Domnul.

Vă luăm la piept ca pe niște copii și vă dăm îndemn de statornicie, că mare rușine și multe lacrimi vor purta pe inimi și pe obraji cei ce au venit și au părăsit apoi pe Domnul și calea Lui de azi, după ce au dat să se dea Lui. «O, iubirea multora se va răci»*, așa a spus Domnul. Și cum se va răci? Iată, trage creștinul înapoi, la cele părăsite pentru ca să umble apoi cu Domnul. Când Domnul vede pe creștin că nu mai are credincioșie și nici frică, când Domnul îl vede jucându-se de-a căderea înapoi, o, Se întristează Domnul, Se rușinează înaintea diavolului, și de durerea aceasta mare îl părăsește pe cel mincinos și nu-l mai sprijinește, și se împlinește apoi zicala cea adevărată care spune că Dumnezeu când vede că omul dă să se piardă de El îi ia mințile. O, aceasta este ceea ce s-a întâmplat celor ce au părăsit această bărcuță, mersul cu Domnul prin valurile fărădelegii, care se tot înmulțește izbind și trăgând spre ea pe cei slabi și nestatornici față de angajamentul dat Domnului ca să-I urmeze cu dragostea lor, care se dovedește apoi că n-a fost și că mincinoasă a fost ea.*

O, frați iubiți, în afară de dragostea de Domnul orice fel de dragoste este păcat și duce la păcat și la moarte. Când vedeți că o luați razna față de ceea ce vă cere Domnul ca să rămâneți ai Lui, o, opriți-vă din rătăcirea clipei, ascultați și înțelegeți semnalele Domnului, ca nu cumva Domnul să vă ia mințile și să vă lase să hotărâți voi împotriva statului cu El și pentru El. O, dacă ați plecat din cele vechi ale voastre, din cele fără Domnul atunci, apoi nici cucul să nu vă știe pe voi prea mult și locul vostru de viețuire cu Domnul, și să fiți deștepți și departe de lume, ca lumea să vă uite, să nu vă mai cunoască, iar aceasta va fi așa numai dacă voi veți fugi din lume și de lume ca să stați cu Domnul și să fiți în Domnul, nu în lume, o, fii ai Domnului, căci prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu, așa este scris. O, aduceți-vă aminte de Israel care spunea: «Nu vom cânta cântările Domnului și ale Sionului în pământ străin, iar dacă nu vom asculta așa, atunci să ni se lipească limba de cerul gurii ca să nu ne lase Domnul să-I greșim, împărțindu-ne lumii și cărărilor ei».

Îi învăța Domnul pe creștini și le spunea: «Fiilor, fiilor, nu vă aduceți în casele voastre neamurile voastre necredincioase, că poate neamul tău vine de la o femeie, de la băut, de la curvit, și-ți spurcă ție casa binecuvântată și-ți pătează puterea și curăția ta și a casei tale». *Și iarăși spunea Domnul:* «Nu căutați să stați în casă singuri, femeia cu bărbatul ei ca să vă atrageți unul spre altul spre slăbire, spre neascultare de Domnul, de Cel sfânt».

O, părinții să stea tot timpul cu copiii lor, iar copiii la fel, să stea tot timpul cu părinții lor, ca să vă puteți ocroti unii pe alții de păcat, măi fiilor, și frumoasă era învățătura Domnului peste cei ce veneau la izvorul acestui cuvânt sfânt în vremea celor peste șaizeci de ani de cuvânt. O, dacă ar fi ascultat creștinii pe Domnul în tot acest timp, mai căzeau, oare, atât de mulți, pe câți s-au și sculat să vină și să fie ai Domnului?

O, de câte și câte v-am aminti și v-am îndemna pe voi, cei de azi cu Domnul în lucru, dar Domnul este Învățătorul nostru și al vostru, fiilor călăuziți de El. Și Tu, Doamne, dă-le lor, dă-le ca să aibă minte, și cu ea să-Ți lucreze și să Te păstreze în ea, ca nu cumva s-o piardă, ca nu cumva să le-o iei pentru neascultare și să Te piardă ei apoi prin însăși mintea lor, care nu le-ar mai lucra lor salvare. O, hai Tu, iar noi să ne bucurăm de grăirea Ta. Tu ești Cuvântul, iar noi, Doamne, suntem rodul Tău. Amin.

— Eu sunt, Eu și ucenicii Mei, cu care am umblat acum două mii de ani, fiilor de azi ai cuvântului Meu.

O, așa este, fiilor. Mai întâi își pierde omul mintea, și numai apoi părăsește pe Domnul și pe frați. De aceea v-am spus vouă că e bună numai mintea de obște, căci cea de sine este trufie, este căderea care îl rupe pe om din Dumnezeu și dintre frați, și iată, cei ce au căzut

prin însăși mintea lor au ajutat prin aceasta slăbire altora, iar cei ce au rămas sunt cei ce ajută mersului lucrării, iar fraților statornicie și sunt ai lui Hristos.

O, fiule care te clatini cu mintea ta și-ți faci mereu planuri și iar planuri ca să ai cu ce-ți omorî timpul și să nu mai ai statul tău cu Dumnezeu, o, iată ce spun Eu, Domnul! Nu poți fi cu nici un chip cu Hristos și al lui Hristos dacă n-ai pe cineva din partea Lui destoinic, căruia să-ți supui ființa ta și toate ale ei și să-ți știe îndeaproape toate ale tale văzute și nevăzute și să-ți poată călăuzi tot timpul pașii și viața cu Domnul, că altfel omul își îngăduie de toate când nimănui nu-i dă seama pe pământ de cele ce-și lucrează el, și vai celui ce-și are viața în însăși mâna lui, la liberul voinței lui cu cele dinăuntru și din afara lui, cu cele ale casei lui înăuntru și în afara ei, căci unul ca acela nu este al Domnului cu nici un chip, nu-l cunoaște Domnul pe el din mărturisirea nimănui despre el, despre viața lui îndeaproape.

O, fiilor, fie-vă teamă de pașii voștri nevegheați, căci diavolul strânge la el pe cele ale omului nevegheat, fie el și bine lucrând. O, la mulți le-a fost și le este zadarnică învățătura Mea, căci creștinul și-a găsit ocupații vinovate, potrivnice statului lui cu Domnul ca să nu mai aibă vreme de Mine, ca să nu se mai păstreze el cu dor și cu foc întru dragoste pentru Dumnezeu mereu, mereu, și iată, așa scade dragostea de Domnul în creștin, pic cu pic scade ea, și pe neașteptate, pic cu pic vrea el mai multe și mai multe de la o zi la alta, până-și pierde gustul de Dumnezeu și-și face el legi iubirii lui și timpului lui pe pământ.

I-am încredințat omului în rai o mare taină și i-am spus lui să lucreze pământul raiului ca să aibă îndeletnicire dreaptă față de Domnul și de însăși mintea și trupul minții lui luat din pământ. O, am de așezat în carte cuvânt despre această taină, despre plânsul pământului, căci pământul suspină de mult, de mult, suspină la Mine din pricina călcării omului peste taina dintre el și pământ, taina pusă de Domnul între pământ și om, și între care trebuie să fie o lucrare dulce și sfântă ca în rai, ca să aibă omul slujbă sfântă, nu să-și facă el facerea sa, orașe în care să fugă și să nu mai lucreze lucrarea cea în rai împărțită lui de Domnul.

O, atât de mult este de grăit cu voi din Mine, măi fiilor care ziceți că Mă credeți că vin și că sunt pe pământ cuvânt! Eu însă sunt cuminte și, iată, nu vă spun tot ce nu-i bine la voi, ca nu cumva să vă încordați inimioarele și să Mă prindeți în cuvânt și să vă răzbunați pe Mine apoi, căci omul este trufaș și ține la sine. V-aș lua pe fiecare la piept și v-aș spune pe cele venite la Mine în dreptul fiecăruia dintre voi, și care nu sunt spre bucuria Mea, fiilor. Unii din voi din zi în zi vă tot depărtați de ascultarea și de cuvântul Meu, luându-vă pic cu pic viața în propriile mâini, dar aceasta vă răcește pic cu pic credincioșia și iubirea de Dumnezeu. Când vă ceream să ajutați mersului Meu și lucrului Meu, și nu al vostru doar, Eu vă învățam aceasta pentru voi, ca să vă ajutați pe voi, nu pe Mine, căci vouă vă strângeți la Domnul, dar a trebuit să vă spun Eu aceasta, că atunci când vă voiam sub lucrul Meu pentru voi făceam aceasta, pentru ca să vă pun vouă, nu Mie, nu pentru Mine, fiilor, iar Eu să am grijă de voi așa cum un tată își îngrijește pe fiii săi.

Acum însă i-am ostenit mult prea mult pe cei ce Mă poartă spre voi cuvânt, iar când voi veni iarăși în carte cuvânt, o, iarăși vă voi povățui pe voi, numai să vă treziți voi la timp, mai înainte să vă pierdeți iubirea și să se răcească ea din pricina înmulțirii fărădelegii de pe pământ, care dă să zâmbească la voi când voi ieșiți în calea ei prin îndeletnicirile despre care v-am spus să vă opriți să le mai lucrați, căci primejdie mare vă lucrați, fiilor, iar Eu văd aceasta și de aceea vă spun și vă strig spre veghe.

O, poporul Meu, poporul cuvântului Meu trebuie să fie numai al Meu, nu și al lumii, nu și cu lumea, iar prietenia cu lumea dați-o de la voi, fiilor, și așa veți fi voi ai Mei, fiii Mei, prietenii Mei, și nu vrăjmașii Mei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29-06/12-07-2018